

HÁTÁRSZÉLI

POLITIKAI HETILAP

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL 7 ÓRAKOR.

Felelős szerkesztő:
MAGYAR BÁLINT

Szerkesztőség: Rákóczi-ucca 8. sz. Kiadóhivatal: Teleky-ucca 5 sz.

ELŐFIZETÉSI ÁR

nyelven hához szállítva, vidékre postán küldve:
Egész évre 28 K | Negyedévre 7 K
Félévre 14 K | Egyes szám 60 f.
Külföldi előfizetéseknél a postabér megtérítését kérjük
Hirdetéseik díjszabás szerint. — Nyitlatta 80 f.

A nyitlatta és hirdetési díjak előre fizetendők.

TELEFON SZ: 87.

UJSÁG

SZILÁNKOK.

A MAGYARORSZÁGI PROLETÁRIATUS-NAK az a része, amely a dolgozók uralmát követeli, de ugyanakkor esküdt ellenségeit látja a „felhőkben”, akik pedig valóban a munkát akarják. — tehát a magyar proletariatusnak dologtalan és „szociális termelést” csak kiabáló része most abban reménykedik, hogy fölvirrad még a szép vörös hajnal, megjelenik a szép vörös orosz eke. Hát e „dolgozók” valóban csak úgy tudnának dolgozni, vetni, boronálni, hogyha vörös eke szántja fel a földet? Hát a magyar proletariatus egy része valóban attól a rendszertől várja még most is a szabadság, egyenlőség, testvériség megvalósulását, amely rendszernek beüsterinti másolói egyszer már holtra gyötörték azt a bús országot? A vörös eke elé fogott proletárokörhad szántotta, polgárvérrel öntözött barázdákból még mindig egy ideális, mindenki érvényesülését elősegítő, földparadicsomat várnak, — pedig azokból csak politikai maszlag, szellemi bogáncskóró nő ki. A régi vetés hullott magvából várható esetleges, természetes ök csak az ocsuját kapják, mit azután a különböző szervezeti malmokban bús gondnal keverve szülhetnek meg. De nem csak ők várják a minden orszok népbiztosát: Lenin, hanem a proletariatusra szerelt vörös nyeregtől kiűtött vezetők is, akik megszívásodott fogukat csikorgatták, látva és hallva egy félévvel ezelőtt, hogyan takarították el Hajmáskéren a vörös hajnalban ébredt magyar tehetségek társadalmi rendjének romjait. Az arcok kipirulnak az orosz bolszevikiek előnyomulásának bizonytalan hírére. A „ne felekeztesdünk”, „ne gyűlölködjünk” Janus arcnak ismét gyilkos arcfelüket mutatják. Miért is sokaknak szívét, egész lényét remegés, gyötörő félelem szállja meg s ijedi remegésükben felejtik, hogy a kulturára Isten oratoroként lesújtani készülőekkel szemben mindig akad a civilizációnak egy Aetiusa, ki diadalmasan tud majd szembe szállni a boszútílhenge ömlő csapatokkal.

ISMÉT ELFOGTAK EGY JAKAB NEVŰ TERRORISTÁT Budapesten, aki szépen elmondta, hogyan uralkodott Magyarországon anno kilencszázötvenkilenc év nyarán a többi csirkefogóval együtt és hogy hány embert akasztott. Már szinte megszoktuk, hogy minden elfogott terrorista statisztikát kimutatást nyújt át egy csomó lélekről, akik köztél vagy rohamkés által távoztak el az árnyékvilágból. De van egy pont ennek a Jakabnak a vallomásában, egy egyszerű történet, amitől az ember minden vére a szívébe száll és imára kulcsolja a kezét, ha egyébként nem is szokott imádkozni. — Egy mártírhálalt halt papról van szó, aki egy kivégzésre ítélt ellenforradalmár, egy hatgyerekes családapa helyett felajánlotta az életét Szamuelliéknek. Jakabék belementek a cserébe és felakasztották a papot, olyan magától értetődő természetességgel, mint amilyen nyugodtan és természetesen elmondták ezt a történetet és amilyen nyugodtan akasztának még ma is — ha lehetne. Egyszerű történet az, hogy a mártírhálalt halt pap, aki egész életén át közel volt Istenéhez, az ő tanítását követte, tehát szerette felebarátjait és egy szép napon meghalt értük. De az már nem olyan egyszerű, hogy a szeretetnek és az önfeláldozásnak ilyen égigérő példája után a terroristák, — amikor a fehérhau pap átengedte szentséges tiszta fejét a mocskos kezeknek — a jól végzett munka nyugodtságával mentek tovább enni, aludni, rabolni és tovább akasztani.

— A keresztény Szociálista Párt f. hó 15-én este 8 órakor fáncael és mulatsággal egybekötött fényes műsorú kabaré-előadást rendez a gimnázium tornacsarnokában.

Megokolás.

Az 1920. évi február 5-én tartott tanítói gyűlésen mondottuk kiegészítéssel, megokolásul szükségesnek tartom a következőket felsorolnom: Elvöl sohasem voltam ellensége a felekezeti iskolának, mert hiszen tanterv, tananyagbeosztás, sőt az órarend egy forma az állami és nem állami, tehát felekezeti, községi, társulati, magániskolákban. A törvény egyformán szabja meg a bármilyen típusú, elnevezésű elemi népiskola elvégzendő munkáját. Ki van zárva tehát, erről a tanfelügyelettel megbízott szakközégek felelősek, hogy a felekezeti vagy más nem állami iskola kevesebb munkát végezzen, mint az állami. Az állami és nem állami iskolák tanítói is egyforma szaktudással, intellektuallal mennek ki a gyakorlati életbe.

Mégis van megszivlelendő momentum — (több — ha nem minden nem állami iskolánál is, mert hiszen vannak nem állami iskolák, melyek eredmény tekintetben felette állanak egyes állami iskoláknak), mely indokoltá teszi, hogy egyes nem állami iskola államosításuk. Hivatalos utaimban, sajnos, több helyen azt tapasztaltam, hogy a fenntartó hitközség egyáltalában nem törődik azzal, hogy az iskola — tanterem a modern követelményeknek megfelelően, ahol ez a szegénység indokolja, ott még menthető s esetleg állami támogatással pótolható; de ahol a nép áldozatkészségének hiánya, nemtrődése miatt inkább viskó, mint iskolaépület a kultúra hajléka: ott pillanatra sem szabad megütni, hogy a nép az iskolafenntartás jogával továbbra is éljen! Mert hiszen a joggyakorlással szemben kötelezettségteljesítés is van, s ahol az állam érdeke veszélyeztetve van, ott fletlenül cselekedni kell.

Közegészségügyi szempontokból tekintve lehetetlen állapot, hogy a jövő generációja sötét, törtött-zuzott ablaku, ajtaju, korhadt padlóju, helytelen beosztásu padokban töltse fejlődése legkényesebb idejében a 6—8 évig tartó tan-kötelezettség korát! A tuberkulózis meleg tanyái ezek a termek, melyekben hűsleges fészket talál a ragályos betegség minden neme. Az épület modern volta mellett ott van a téli fűtés nehézsége is. Hiába van az egyházmegye főhatóságának ama. rendelete, hogy a fűtésről a fenntartó köteles előzetesen gondoskodni, a gyermekeknek tilva van a fahordás s mégis: a tanító fájdalmasan tapasztalja, hogy eme rendelkezést több helyen egyszerűen nem respektálják. A 6—7 éves gyermek szegény alig bír maga oda-jutni az iskolához, az eső, hó, sár okozta nehézségekhez még a facipelével is terhelve van; s milyen, mennyi az a fa? 10—15 cm. hosszú, 2—3 cm. vastag, vagy az avult kerítésből való elesent jószág, vagy a mai vágás szülötte; nyers, avult és kevés. Mindenesetre csekélység mennyiségileg és minőségileg, hogy a 10—8—3—4 méter terlogatu tanterem hőfokának megfelelő kalóriát fejlesszen.

Diderég, fázik a gyereksereg; elkékkült ábrázattal, libabőrös testtel tölti azt a pár órát, amit szorgalmi időnek nevezünk. Végül — a nem állami tanítónak rendesen — a kántorság a mellékfoglalkozások. Tudjuk jól, hogy a napi mise idejét lehet órához kötni, de hiszen a téli hideg időben az a kántor, aki egyben tanító is, átfázza kerül ki a templomból, emberileg érthető, de hivatásilag nemmenthető testi állapotban van, a tanítás menetét alig kezdi.

Miután pedig az éghajlat viszontagságától agyonkínzott, a háború gyötrelmeitől agyonzaklatott, a féktelenségek terére könnyen hajló nép nem akar, nem hajlandó a kántornak törvényesen megállapított illetményét megadni — s mint a szobeszedő mondja: Krisztus koporsóját sem őrizték ingyen — leghelyesebb ezt a kérdést úgy

megoldani, hogy ahol a nép vagy egyáltalában nem, vagy csak nevétséges illetményeket hajlandó fizetni: a két állás elválasztandó. A temetések elvégzésének ideje — senki fiának sincs szerződése az égi hatalommal, mikor költözik a másvilágra. A halottéim a halálestet bekövetkezése idejétől szabja meg az elhantolást. Temetni csak a nap délelőtte vagy délutánja folyamán szokás. Akár délelőtti, akár délután történik ez, a tanítás idejéből egy-egy félnapot vesz igénybe. A többi: huznál való párástás, vízszentes, ceremoniális utolsó kenet, más szertartásbeli funkciók csak nappal történnek, elvonják az egyben tanító-kántort az iskolától; az este végzni szokott szoltárok pedig éjjeli nyugvásért rabolják el a tanítótól; másnap Álmos, törődött, iskolában való hivatását nem töltheti be kellőleg.

Eme eshetőségek (dacára, hogy a kormányzó egyházmegyei hatóság e ek kiküszöbölésére több rendbeli rendelet megvan) nem szüntethetők be, egyrészt a körülmények természetétől, másrészt a nép merev ragaszkodásánál fogva.

Hogy az egyben tanító kántori mellékfoglalkozásai elvégzésére helyettes alkalmazzon, sem megfelelő, mert a nép mindig és mindenütt követeli, hogy a tisztet vállaló egyén végezze azokat és ne más.

Eme felsorolt nehézségek mindegyike külön-külön és együttvéve napnál világosabban dik-tálja: a kántorság a tanítóságtól elválasztandó! Eme elvi felfogás minden, az intézmény elleni szubjektívérzés nélkül való elbírálását, megtéle-séget kizárja s csak a lehetőségeknek a lehetetlen-ségeiktől való elválasztását, kiküszöbölését szolgálja.

Minden oktatás, nevelés az erkölcsösség tanain kell, hogy történjen; mert hiszen nemcsak a hivatalos, de az állam tételes törvényei is, embertől megkövetelik, hogy a társadalmi, az állami rendet sértő tettek elkövetésétől tartózkodjék; ugy az egyház, mint az állam ítélet mond és büntetést szab arra, aki a törvényekkel szembe helyezkedve a rend felbontására törekszik.

Ugy az állami, mint a nem állami iskola szellemének olyannak kell lennie, hogy az Isten előtt kedves, emberek előtt megbőtránkozató ne legyen.

A háboru sok, fájó sebet ütött a társadalom minden rétegén, erkölcsileg mélyebbre aligha sülyedhet az emberiség, mint ma van; ezen sebek gyógyítására egyedül a morálisn alapuló kultúra kiépítése segíthet.

A jó kötelezettségeinek megfelelő, eleget tevő iskola maradjon akár állami, akár nem állami annak a jellege, de ahol akár mulasztás, akár érdeklődés, áldozatkészség hiánya jelentkezik: ott az állam gondoskodik. Eme feltételt egyébként a mult, a magyar állam tételes törvényei is megkövetelték, tehát a precedens nem új keletű. Ugy az Apponyi, mint más magyar kultuszminiszterek alkotta törvények kikötötték, hogy amely nem állami iskola kötelezettségeinek bármilyen irányban eleget nem tett, ott a fenntartótól megvonták a tenntartás jogát. Amennyiben az új államalakulat a régielő eltérően az épületeket nem veszi el, hanem lehetővé teszi, hogy a meglévő épületeket a községek szociális berendezkedések létesítésére (fogy. hit szövetségek alapítására, gazdakörök, olvasókörok felállítására, kántorlakra) használhatják fel; az állam csak a telkeket óhajta, amennyiben ezek iskolaépületek emelésére, bővítésére alkalmasak lennének; a mai fenntartóknak vesztéségük ugy-szólván nem leane, sőt amennyiben a szociális intézmények egyben közgazdasági és kulturális célokat szolgálnának, nyernének vele.

Kárpátalja Rus autonóm terület közgazdasági, szociális és kulturális nivójának alacsony volta ismeretes, az analfabéták szegénytelen nagy

%-ka a mult merev politikájának folyománya. Ennek megszüntetése, a kivánatos állapotok elérésére egy a köztársaság vezetőkreinek, a társadalom intézőelemeinek és magának a népnek törekedni: *eminens érdek, supreme lex.*

Karpinecz Emánuel,
tantségi elnök

Leadtuk a cikket, mint szakembernek a tárgyhöz szóló komoly dolgozatát, de azonnal hozzáfűzük a magunk észrevételeit is. Cikkirő a gör. kath. kántortanító egyházi elfoglaltságait tartja szem előtt és így jön rá a kántorság és tanítószék szétválasztásának szükségességére. Amennyiben a róm és protestáns kántortanítók egyházi elfoglaltsága jóval kisebb az említettekénél, ezért ezeket miszerint más elbírálás alá kell venni. A róm. kath. és prot. kántor sem

házi párasztást nem végez, sem egész éjszakát nem köteles átvirrasztani, a temetések elvégzésére sem szükséges egy fél napot számítani, mert a temetések jóval rövidebbek. Egy másik körülmény, amely most már a gör. kath. kántortanítókra nézve is áll, hogy a kántori jövedelmek főlek, lakás stb. mindenütt együtt vannak a tanítói jövedelmekkel; ki fogja tudni azt most igazságosan és helyesen megállapítani, hogy a két hivatal szétválasztása esetén a hitközség kántori jövedelem és így kántor nélkül ne maradjon? A hitközségek különbözően éppen a gör. kath. híveknek az utóbbi időkben való izgatása miatt aligha fognak kántort fizetni, mikor már a papot is megtagadták és jó lesz-e az államra nézve, hogyha egy községben sem pap nem prédikál, sem kántor nem énekel?

Szerk

Bíróság elé a „Közlöny”-nyel!

Nem a Közlönynek, hanem a közönségnek irunk; annak a közönségnek, amely bőségesen megfizette már a Közlönynek valamelyes, a „plágium-váddal” kapcsolatos u. n. „szencziós híreit”, de a végén mégis csak ránkmaradt, hogy ezirányban a dolog mibenlétét világosan megmagyarázzuk.

Mindenekelőtt azzal legyünk tisztában, hogy mi volt az, amivel a Határszéli Ujság a Közlönyt állítólag megvádolta és így megbántotta volna? Másodsor, lássuk, mi az, amit a Közlöny a védekezés hevében ellenünk elkövetett és a mi miatt mi kénytelenek vagyunk a Közlönyt a bíróság elé állítani!

A Közlöny egyik munkatársa: (gyf.) jan. 15.-én egy rövid elsőhír-félt írt a Közlönybe. A cikkcske így kezdődött: *Látnyon,okat láttam... A cikkcske „témája és szituációja rokon” a Pekár Gyulának ezeltől hét évvel „Nyomok a hóban” címen megjelent novellájának témájával és szituációjával és ezt nemcsak mi állapítottuk meg, hanem a bíróság is. Másodsor, lássuk, mi az, amit a Közlöny a védekezés hevében ellenünk elkövetett és a mi miatt mi kénytelenek vagyunk a Közlönyt a bíróság elé állítani!*

A Közlöny egyik munkatársa: (gyf.) jan. 15.-én egy rövid elsőhír-félt írt a Közlönybe. A cikkcske így kezdődött: *Látnyon,okat láttam... A cikkcske „témája és szituációja rokon” a Pekár Gyulának ezeltől hét évvel „Nyomok a hóban” címen megjelent novellájának témájával és szituációjával és ezt nemcsak mi állapítottuk meg, hanem a bíróság is. Másodsor, lássuk, mi az, amit a Közlöny a védekezés hevében ellenünk elkövetett és a mi miatt mi kénytelenek vagyunk a Közlönyt a bíróság elé állítani!*

A Közlöny egyik munkatársa: (gyf.) jan. 15.-én egy rövid elsőhír-félt írt a Közlönybe. A cikkcske így kezdődött: *Látnyon,okat láttam... A cikkcske „témája és szituációja rokon” a Pekár Gyulának ezeltől hét évvel „Nyomok a hóban” címen megjelent novellájának témájával és szituációjával és ezt nemcsak mi állapítottuk meg, hanem a bíróság is. Másodsor, lássuk, mi az, amit a Közlöny a védekezés hevében ellenünk elkövetett és a mi miatt mi kénytelenek vagyunk a Közlönyt a bíróság elé állítani!*

Egy szó, mint száz: mi (gyf.)-et nem vádoltuk plagizálással, első írásban (Közlöny, febr. 4.) még ő maga sem mint plágium-vádra reflektál, amikor Szilánkunkra életelt ad magáról. Plágium-vád nem volt a részünkről, de a Közlönynek *ke lett va'ami, aminek kapcsán belénk lössön és amivel a kereszténység t. borát is megzavarja.* (Lásd a zsidó uszító eszmék teóriáját!) *Kellett neki, hogy valahogy ránkfoghassa, hogy vádoltuk, és ekkor ezért és csak ezért állította fel, az irodalmi bizottság” eszméjének csapdáját is.* Hogyha ezt az irodalmi bizottságot azért plágium-vád össze elsősorban, hogy megállapítsák: plágium-vád-e a Határszéli Ujság szilánkjai és ennek folytán kell-e, vagy nem kell „gyf.”-nek a védekezés: akkor helyesen járt volna el, de ő a plágium-vádat *már biztosan állította oda és lapunkat is ilyen értelemben szólította fel az irodalmi bizottságban való képviselőre.* A bizottság egy *biztosnak odaállított* plágium-vádban volt hivatva véleményt mondani. *Ha mi képviseljük magunkat, azzal elismertük volna, hogy a plágium-vád eszeletyleg fenforog, akkor belementünk volna a csapdába és minden ártatlanságunk mellett sem mosta volna le rólunk soha senki, hogy mi plágium-vádat emeltünk, vagyis meggyanúsítottuk azt a „derék fiatal újságíró”!*

Mi voltunk olyan okosak, mint egy galíciai zsidó, és nem mentünk bele a setbbe, amellyel a hiszékeny emberek előtt megtámadhatókna tűntünk volna fel.

Perse, a Közlöny arra, hogy keresztényember is lehet néha okos, nem számított. Szerette volna, hogyha ezzel elismerjük azt, amit ő reánk szeretett volna kenni és szörnyen dühös lehetett, amikor — pont a kívánt időre — megirtuk, hogy képviselőt — *nem küldünk* és érdemleges választást kapunk adjuk meg. Pedig már-már a körmei között érezett bennünket, mert ha mi képviselőt a fenti okok miatt nem is küldtünk, de a dolgot Filőp Árpád urnak közvetve mégis tudomására adtuk. Filőp Árpád, aki nemcsak a Közlöny szerint, de valóban is nagylelkű, nemes ember, akinek költői nagyságra párja e megyében, de még e főlországban sincsen, — tehát Filőp Árpád, mint keresztény, nemes és fenköltlelkű ember, akinek cselhez, csaláshoz semmi érzéke nincs, nem értette fel annyira a csapda

titkát, mint mi. Ő azt hitte, hogy magához hasonló emberekkel áll szemben. Fülöp az irodalmi bizottság gyűlésén az általa felkért Blánár által főképp és elsősorban, sőt kizárólag azt akarta kifejezésre juttatni, hogy ő plágium-vádat nem emelt, minden tárgyalás tárgytalan. De mi tudtuk, hogy ez azok a jó „csapda-készítő” urak nem úgy fogják érteni és magyarázni; Gaar Ödön ezért mondotta: *privát véleményként Blánárnak, hogy kár oda énnem.* Egyebet a mi részünkről Blánárnak senki sem szólott, neki megbízatást nem adott, befolyásolni senki sem akarta. Aki ilyet állít, az közönséges hazug, rágalmozó.

Már pedig a Közlöny, akár valakitől félrevezetve, akár csak úgy, de mindenesetre *mint saját biztos* meggyőződését állította, hogy mi képviselővel bízunk meg Blánárt és mi visszavontuk tőle a megbízatást akkor, amikor megtudtuk, hogy Blánár nem áldozza fel magát a mi aljas célunknak. Azt a kijelentését, hogy mi cinikusok kerestünk, akik feláldozzák magukat aljas céljainknak, ugyanazon helyen ugyancsak mint a saját meggyőződését még általánosságban is megisméli a Közlöny és hozzáteszi, hogy ő „ezt a bandát leleplezte, hadd tudja meg az egész város, kik azok, akik a keresztény közvélemény szöcsövének merik magukat vallani”.

A Közlöny febr. 10.-iki számában egy tüntette fel a dolgot, mintha a rágalmozó, hazug állításait a Blánár szavaira alapozta volna, de ezt a következményektől való féltelmében febr. 12.-én már visszavonta. Közben ugyanis Blánár egy, a Közlönyben megjelent nyilatkozatban a szemükbe vágta, hogy őt Filőp Árpád kérte fel a képviselőre, továbbá a) hogy őtöle Gaar Ödön nem vonta meg a megbízatást; b) őtöle Gaar Ödön nem kérte a véleményét, hiszen ő addig a Pekár novelláját el sem olvasta; c) hogy őt sem Gaar Ödön, sem senki más véleménye megdöntésére nem akarta rábíri.

Észerint a Közlöny nem igazat mondott, magyarul: *hazudott, rágalmozott, becsületünkben megsértett.* A legszörnyebb büntetést érdemlő ezért, mindenekelőtt a ker. olvasóközönség vonja le belőle a következtetést, a többi pedig majd elvégzi a bíróság, amelynek átadjuk őket, mint akik a sajtó útján elkövethető legnagyobb bünt követték el.

Amikor Blánár szemébe vágta a Közlönynek az igazságot, akkor elkezdett handabandázni, de nem volt ereje, hogy e ponton ellenünk kétségtelenül elkövetett hibáját jóvátegye. Hogyisne, mikor önhitt, bár hazug diadalmamórában előtte egy nappal még minket vonultatott vissza a „csufos bukás elől”.

Igy dolgozik a helybeli zsidó napisajtó, így dolgozik a keresztény-tábor meggyőbntésére, de mi nem törődünk azzal, amit ezek a kipárnázott izmu sajtóalkotók személyünk ellen vétenek, de nem tűrhetjük azt, hogy személyünkön által a keresztény-tábort megosszák és gyöngűsék. Ezért állítjuk őket bíróság elé, ezért nincs és nem lesz pardon, ezért kívánjuk megbüntetésüket.

A tagadás már nem lehet mentségük. Tagadni lehet ugyan, a halálraítelt terroristák is ezt tették, de a halottak és a sírok ellenük beszéltek, az *írásait* elkövetett hazugság, őt sem lehet meg nem történné tenni. Általában pedig: tudva valótlan állítani, hazudni, a hazugság állítólagos forrását megnevezni és aztán ismét visszavonni,

Helyiérdekű utazás.

Írta: Hubay Kálmán.

A mindinkább megnehezéző utazási viszonyokra való szomorú tekintettel lemondtam a paraguayi designált miniszterelnöki állásomról és az ennek betöltésével szorosán összefüggő világkörüli utazásomról, melynek kimondott célja: nagynevű és terjedelmes lapunkra előfizetők, valamint a tisztázalékos temetkezési árendéményekre való tekintettel az öngyilkosjelölték gyűjtése és végül városunknál silányabb kövezetű város fölfedezése volt.

Világkörüli utazásom kárpótálásul ez alkalommal helyiérdekű utazással érem be

Első utam — talán mondanom sem kell — a különböző újságok szerkesztősége előtt

Nyílt-térre

vezetett. Nem akarom a már ismertetlen felfedezett puskaport újból föltálatni azzal a megállapítással, hogy városunknak az a legfogalmasabb tere, hol nemzetiség, faj, felekezet, rang és egymásra való barátság tekintet nélkül majd mindenki megfordul *köpenyegével* együtt, s hol aztán a nagy forgalomnak eredményeképpen minduntalan egymás *tyukszemére* lépnek, amit aztán a szenvedélyes any egy óvatlan pillanatban érzékenyen viszonzoz s ezt addig folytatják, míg az egyik tökéletesen le nem sántul, mikor aztán partnere

erkölcsi fölönyének teljes tudatában hatalmasan belerug kevéssé fájós lábával. Abban az esetben, ha két fél túhajtott buzgalomában annyira letapossa egymás tyukszemét, hogy diadalmos elvonulásra mindkét fél képtelen, kijelentik, hogy az ügyet a maguk részéről lezártnak tekintik.

A Nyílt-téren egyébként — mint azt Önök is sejtették — petróleum-panamistákat kerestem és pedig Diogenész mester nyomán (nem lábnyomán!) lámpával, s hogy eredménytelenül, az csupán azért van, mert lámpából a petróleumot elpanamázták. Ez a váratlan fordulat módfelett elkeserített.

Tovább mentem

gondolataimban s az olvadó hóban a kiállott izgalmaiktól remegő térdeimig elmerültem, méregettem irodalmi *dedő-leptemet*, mikor hirtelen különös, éles körvonala *lábnymokat* vettem észre. Megnézem lábnyom-jegyzetemet, rövid keresés után hasonló lenyomatot találok. Megnézem. Pekár Gyula lábnyomata. Örömmel állapítom meg, hogy a pesti rituális irodalmi körök kritikájától lesújtott Mester városunkban van, nyilván a lapunknak szánt tárcáját hozta el, mely, mint mindig, úgy ez is tele van a magyar irodalom legzebb gyöngyveivel. Boldogan sietek a nagy Mester lábnyomán, melyek mindinkább kivezetnek a városból. Kietlen, irodalmi hasonlatot nem termő mezőkön vezet keresztül s egy hatalmas tölgyfa alatt végződött, melynek kihégyezett ágaira a

magyar remekírók koponyája van felhúzva s árnyékában hajladozott *„egy ifju hajts”*.

Első pillanatban, azt hittem, irántam való tiszteletből hajlong, de miután továbbra is egy imádkozó zsidóra emlékezett ütemességgel hajlongott, megkérdeztem, mi baja? Könnyedén meggyegette, hogy *a szél fujja, mel’ tudja, honnan ered.* Kért, hogy az elevebené vágott *szilánkot* véssem ki, amit néhány közismert, józsvívi ember — úgy hallom — meg is tett; régi szokás szerint gombostűvel szedgetvén ki a „szilánk” egyes, erőszakkal fölpiszkált részeit.

A városba visszatérve,

lapunknak lánckereskedők, üzérkedők, bélyeghajtók díszes, a rendőrhatalóság által előnyösen ismert társasága közé dobott erkölcsgránátunk éles, gyilkos *szilánkjait* a társaság néhány kiválságát érzékenyen megsebesítették, mély is a *minden sajtó sebet egyedül és sikeresen gyógyító radikális napisajtó* élénk meg-rovában részesítette az *igazi* sebeket gyógyító vöröskeresztes határszéli hősöket.

A szoci-áldemokraták lapja,

miután a munkásságot a boisevizmus felé hajló radikális szocializmussal eljegyezte, a fiatal párnak a magyarországi fehér-terror(?) virágából kötött, a hullák szagától illatozó rózsacsokrot nyújtott át, melytől az ifju pár tartósan tűszögött.

saját magukra ugyanazon ölbetűkkel rációlni, egy tendenciózusan leaddott hazugságot egy erkölcsi orgyilkosság alapjává tenni, ezen az alapon (Blanár állítólagos szavai alapján) rágalmozni, az alapot elengedni és a rágalmat mégis fentartani, piszkolódni, tovább támadni: ez lehet hasznos dolog, lehet jövedelmező üzleti fogás, de ez nem újságírás, ez nem egyéb, mint az írás muzsájának utcai portékává való legyalázása.

Elégtétel Friedrich Istvánnak.

Budapestről jelentik: Hétfőn délután a „Magyar Nemzeti Szövetség” küldöttéje jelent meg Friedrichnél, kinek az alábbi levelet adta át: „Alulírottak, mint a Magyar Nemzeti Szövetség alapító tagjai a legnagyobb megbotránkozással olvastuk egyesületünk lapjában a Nagyméltóságod személye ellen intézett tendenciózus kirohanást. A szóbanforgó cikkről nekünk előzetes tudomásunk nem volt s azt a leghatározottabban elítéljük. Egyesületünket olyan emberek alapították, akik mindenütt ott voltak, ahol nemzeti eszméinkért és tagjaink boldogulásáért áldozni kellett, ahol azonban jutalomról volt szó, ott sohasem tülkedtünk. Ezzel szemben azt tapasztaljuk, hogy tagjaink egy kis töredéke az egyesülés többségének bizalmával visszaélve azt egy burkolt politikai klikk részére sajátította ki, és nem kimélve egyént és érdemet az egyéni érvényesülés csalánhajtsáit ápolgatta.

A Magyar Nemzeti Szövetség eddig is bizalmatlansággal kísérte Perényi báró és Ulain dr. egyesületi működését, a legutóbbi események pedig arra az elhatározásra birtak, hogy a legközelebb összehívandó egyesület közgyűlésen a nevezettek ellen bizalmatlansági indítványt tegyen. Fogadja Nagyméltóságod őszinte nagyrabcsülésünk és törhetetlen ragaszkodásunk nyilvánítását

*
Az ebben az ügyben egybehívott minisztertanács egyhangú állásfoglalással megállapította, hogy Friedrich István hadügyminiszter mentes mindazon rágalmozásoktól, melyeket Almásy grófnő és a „Szózat” ellene felhozhat.

Levél a szerkesztőhöz.

Az U. T. K. álarcos báljáról olvastam a Közlöny f. hó 10-iki számában. A rossz akaratu írás, vagyis cikkezés ilyeneket mondott:

„Az ördögnek bő szüretje van itt. Rengeg-
teg az elkarhözött lélek: apáca táncol egy csu-
nyaszájú apacsai; halom, amint mondja a piros
kraváttal vurstüpofo: „Mamuci nem akarok link
hadovávál bekölni, de gyere már durmolni.”

„Pityedszajú, ajtatos szemű páter gyorsan
feloldoz minden elkövetendő bűnöm alul, mert
belekarol egy ébenfekete hajú kurtizánba. A
betyár pap utánam kiáltja: ne vétezz. Mind-
kettőjüket egyszerre viszi el az ördög.”

Nekem nem hivatásom a kritizálás de a
kereszténység kigunyolását nem hajthatom szó
nélkül és ha az U. T. K mulatságot rendez,
akkor a keresztény vallást ne tűzze ki guny
tárgyává ilyen alávaló módon. Mert ha az U. T.
K.-nak becses az ő vallásuk akkor talán a másét
is megbecsülhetnék.

A virágok Göndör Ferenc természetete „Ember”
című bolszeviki melegágy-lapjában.

A sok és meglepő látványtól kissé kime-
rülten

A makkalsó-kávéházba

léptem. A ragyogó berendezés szinte kinos tisztasága mehhökkenett. Az egyes asztaloknál a társadalom elittje kártyázott — természetesen krajcáros alapon.

Miután az eddigi szokástól igen üdvösen eltérően autogram helyett a közéletünk ünnepeitől láblenyomatot kérnek, ezen az alapon voltam bátor a tisztatekintetű kaszírától sajátkezü láblenyomatát kérni, amit természetesen meg is kaptam a minden imádásra méltó tündértől — a kabátomon. (Máskor hasonló esetben az überciteremet veszem föl, mert gyöngéd lúdtalpanak jelentékeny lenyomata nem fért el a bekecsemen!) Búcsuzól csak annyit mondott:

— Beszeljen a mamával.

Ugyancsak olvastam a febr. 2-iki Közlönyben, hogy a Közlöny csak szép és okos, iromány-nyal megy világgá; pedig nem kell hozzá nagy fejtezés, hogy mit tartalmaznak ezek a csunya sorok — „mamuci gyere durmolni”. — Ha ez nekik szép és okos akkor bizonyára én nem tudom, hogy mi az.

Még azt is olvastam ebben a „hirlapban”, hogy csak a határszélibe lehet írni akárkinek és akármit, ha tudatlan is, pedig téved a Közlöny mert éppen a Határszélibe nem lehet írni akármit és ilyen aljasságot meg éppen nem lehet olvasni

Nekem semmi közöm sincs ahhoz hogy az egyik lap mit ír a másikkól, de kötelességem a vallásomat védeni és azt nem is veheti tölem rossznéven egy felekezett sem.

1920. febr. 10.

Bakajsa Lajos
költőgyártó mester.

UJDONSÁGOK.

Egy asszony és egy leány

levele fekszik előttünk. Mind a kettőben ugyanegy szomorúság, fájdalom és — kérés. Az asszonynak — egy valamikor jó állásban volt férj mellett boldog, most özvegy urasszonyok beteg gyermeke és beteg gyermekének kis ágya mellett ezer gondja van, a legelső, hogy miből vegyen fát, mlegitől tűzfát, orvosságot s egy kis meleg ételt, — a leánynak, egy még nem is olyan régen állásban volt, de a szlovák nyelv nem ismerése miatt elbocsátott hivatalnok-leánynak az a kívánsága: bárha találna bármilyen neki való alkalmazást, mert így, otthon nélkül, ismerősök és rokonok nélkül, minden nélkül nem bírja soká. Hozzánk fordulnak, mert habár egyik csakhallo-másból ismeri lapunkat, de valami azt sugja neki, hogy általunk fogja valaki meghallani az ő segítségét kérő szomorú szavát. — Nem tehetünk mást, minthogy a nehéz anyagi helyzetben élő és beteg gyermekének gondozása miatt kereset-keptelen anyának addig is, amíg újra megkeresheti a minden napra valóját gyűjtést indítunk, — az állást kereső 31 éves hivatalnok leányt pedig e soraink által neki való állásba ajánljuk. Hozzánk intézett leveléből igazi jó lélekre, nagy műveltségre, de nem kisebb szorgalomra és munkakedvre következtetünk. Mellesleg, gyönyörű szép és helyes írása van. Bármely házi munkát elvégezze ellátás fejében, foltozást, vasalást vagy gyermekekkel való foglalkozást, legalább amíg övéihez térhet.

Egy szegény asszony és egy leány várja a jó lelkek megnyilatkozását.

A szegény asszonynak lapunk részéről 50 K-t ajánlunk fel.

— **Házasság.** Gergely Antal az Ungmegeyi Takarékpénztár tisztviselője és Graff Janka ma d. u. 4 órákor esküszik a róm. kath. templomban. A templomi énekkar, mintegy nász-ajándékkul kedves tagjának a menyasszonynak énekelni fog.

— **Eljegyzés.** Kende Nóra (Ördarma) és Herczegh János (Nagygyőce) jegyesek.

— **Adomány.** Ágoston Jenőné 22 K-t adományozott a ker. népkönyhának. Hálásan köszöni a vezetőség.

Ennyi tisztaság már több volt, mint amennyit rendes észjárásu ember kibírhat, sürgősen távoztam.

— **Párhuzamos magyarnyelvű tanítás a gimnázium VIII. osztályában.** A helybeli áll. reál-gimnázium VIII. osztálya azon célból, hogy a 8. osztály magyar anyanyelvű tanulóit ezen iskolai évben még itt tanulmányaikat minden tantárgyból magyar nyelven akadálytalanul befejezhessék: párhuzamosított. — Az így alakított 8. B osztályba való felvétel iránti legelőleg felbélyezett kérvények — Podkárpatkájá Rus polgári igazgatásának közoktatási ügyosztályához címezte a születési és legutóbbi 7 osztály iskolai bizonyítványok kapcsán folyó hó 16-án és 17-én nyujthatók be az állami reál-gimnázium igazgatóságához, a hol a további felvilágosításokat is megkapják. Indokolt esetekben magántanulókat is felvesznek. Az államnyelvet mint kötelező tantárgyat tanítani fogják, de nem lesz érettségi tárgya. — Ifjuságunk éljen az alkalommal és ha már igen sok fiatalabb magyar gimnáziumi tanulóknak nincs is meg az alkalm, hogy itt és így tanulhassanak, legalább a 8. osztályuk fogjanak munkához!

— **A csapi róm. kath. ifjuság** mult vasárnap nagy színelőadással egybekötött táncmulatságot rendezett; melynek mintegy 4000 K tiszta jövedelme az ottani kath. kör termeinek rendbéhozatalára szolgál. (Ezek a helyiségek ugyanis a felszereléssel együtt nagyon megérették az ott átvonult sokféle háborus vihart.) A *Tót leány* című népszínművet adták elő mintegy 600 emberből álló nézőközönség igazi gyönyörűségére. A szereplők közül hárman versenyeztek az elsőségért: Kálnai Dezsi, Mikolajcsik Malvin és Laci Mária, de a többi szereplő is a lehető legjobban állta meg helyét.

— **A posta- és távirahivatal** fölszólítja a közönséget, hogy a postai küldeményekre a feladó és a címzett teljes címét, rendeltetés pontos címét, a rendeltetés pontos helyét (város, falu, utca, házszám, emelet ajtó) írják ki, mert ha ezt nem teszik (és legnagyobb részt nem teszik) a postahivatal nem lehet majd a közönségnek a kérések és egyéb bajok miatt okolni. A hiányosan címzett küldeményekkel ezután mint „nem kézbesíthetőkkel” fognak eljárni.

— **Sztrájkolnak a mészárosok Kassán.** A huszorsora letörése céljából a marhahús árát egész Szlovenszkó területére 15 K-ában állapították meg. A kassai mészárosok belátják azonban, hogy a husárak leszorítása nem felel meg a dollár emelkedő kurszusának, s elhatározták, hogy ha a közönség bőrét nem huzhatják le, nem fogják lehuzni többé a marhákat sem. Következőkig becsukták az üzleteket s emiatt Kassán már napok óta nem lehet húst kapni. Az erkölcsi érzék teljes hiányát mutatja ez a nemes gesztus, mellyel egy 50.000 főnyi lakosságú várost, nyilvánvalóan üzleti számításból, így akarnak kényseríteni arra, hogy köteliknek álljon. Ezzel szemben — Munkácson hatóságí árusítást akarnak életbeléptetni, egyelőre hetenként kétszer, szombaton és vasárnap kg.-ként 10 K-ás árban. (10 K kékpézn megfelel 4 K csst. pénznek).

— **Az ügyvédek eskütetele.** A cseh-szlovák állam legújában az ügyvédekől is esküt követel s aki azt le nem teszi, nem folytathatja tovább ügyvédi gyakorlatát a cseh-szlovák államban. A követelt esküszöveg ez: „Esküszöm, hogy a Cseh-szlovák köztársasághoz mindig hű leszek, kormányának engedelmeskedni, a törvényeket és a törvényes rendeleteket megtartom, kötelességemet lelkiismeretesen teljesítem”. Az

A drogéria

előtt hatalmas tömeg tolongott. Az összes helyi és vidéki gyermekvédő-egyletek benszülött és idegen tagjai „pelenkaszag”-illatosított vásároltak. (Lásd a Közlöny egyik multkori számát!)

A hosszas barangolástól, melyet a sajtó és közéletünk járattan dzsungeljeiben tettem, kissé fáradtan és egy kis tisztaságra és becsületességre szomjan, egy megbízható hírforrás tisztának látszó vízből próbáltam inni. A víz íhatatlan volt. Lelketlen „kültérgezők” megmérgezték.

A mai drágaság mellett feltűnő olcsón szeresheti be

háztartási, konyhafelszerelési és zománcedény szükségletét

a legfinomabb minőségben **FRIEDER LAJOS** Széchenyi-tér (Kispiac) 15. sz. a., Gladius hentes mellett.

Legolesőbb bevásárlási forrás!

Megtekinthető vételkötelezettség nélkül!

eskü letételre utolsó terminusként febr. 10-et jelölték meg, azaz, hogy aki azt addig írásban a járásbírósg vezetőjénél le nem teszi, az ügyvédi gyakorlatot tovább nem folytathatja. Eszerint az eskü letételnek már meg kellett volna történnie, de az ítéletábla elnöke fontos okokból egyeseknek halasztást engedélyezhet az eskü letételére; tudunkkal az ügyvédek éltek ezzel a halasztó kitételben engedett joggal.

— **Kürthy Jenő** vármegyei tisztviselő, minden igény jogosultság nélkül hivatalából el lett bocsátva.

— **Az U. A. C. estélye.** Az U. A. C. hétfőn este 9 órai kezdettel táncsal egybekötött barátságos összejövetelt rendez. A tagokat és ezek családtagjait, valamint ismerőseit ezúton hívja meg a rendezősg.

— **A Kath. legényegylet** vasárnap este 8 órai kezdettel batyubált rendez a siketnéma intézetben. Az itt váltott jegyek a ker. szocialista pártnak ugyanekkor a gimnázium tornacsarnokába rendezett, táncsal egybekötött kabaré előadására is érvényesek, valamint a ker. szocialis párt előadására váltott jegyek a legényegylet mulatságára.

— **Az U. T. K. álarcos bálja** a körülményekhez képest elég jó sikerült. A radikális ifjak és hozzátartozóik politikai tradíciójukhoz híven a legváltozatosabb álarc alatt jelentek meg. Egy Bocsyák sapkás ebredőmitőlortól sokan, érthető okokból annyira megijedtek, hogy pesti hírsorsaiak ebben az esetben előnyösen bevált példájára nyomán sürgősen ki akarták keresztekenni, mit aztán a célirányos elővigyázatosságból papnak öltözött Mayer egy apácának szakavatott segédkezése mellett el is végezték.

— **Veszett kutya.** Szombaton reggel *Bélyán* József helybeli lakos kuttyája megveszett és *Viliger* Gyula nevű iskolás fiút, valamint két felnőttest megharapott. Egy katonatiszt a dühöngő ebet lelőtte.

— **Hogyan lesznek a választások?** Ugyáltszik a küszöbön lévő választások u. n. lajstromos választások lesznek, vagyis *nem egyes emberekre* fogjuk leadni szavazatainkat, hanem *egyes pártokra*, amely pártok aztán összeadják összes szavazataikat és azoknak száma arányában küldhetnek képviselőket. Huszezer szavazó után kap minden párt egy-egy képviselőt. Ha tehát a mi kerületünkbe (a kassaiban, ahová tartozunk) leadnak kétszáz ezer szavazatot a keresztény szocialis párt, akkor ennek a pártnak 10 képviselője fog bevonulni a képviselőházba. Ha nem adnak le csak százkilencvenet, akkor a száznyolcvanezer szavazat alapján kilenc képviselő megy be, de a fennmaradó tízezer szavazat sem vész el, mert a végén az összes kerületek ilyen maradékait is összeadják és ha kijön például 60 ezer, akkor még három képviselőt kap az illető párt. Tené egy szavazat sem megy kárba. Szavazatát mindenki a maga községében adhatja le. Ez mind jó, csak hogy mi nehezen fogunk ahhoz szokni, hogy *ne valakire*, hanem egy pártra szavazzunk. De azért jól vigyázzunk, az sem utolsó lelkesedés ám, hogyha azt írjuk a zászlóra: éljen a ker. szocialis párt. Különben — korteskedni nem lesz szabad és a választások idején szeszest italokat sem mérnek ki sehol.

— **Zsidó párt Szlovénközbán.** A szlovénközi zsidóság kiküldöttéi f. hó 1-én és 2-án Pöstyénben értekezletet tartottak, amelyen kimondták, hogy a zsidók „Egyesült Zsidó Pártok” címen tömörülve vesznek részt a választásokon. Az értekezleten 124 kiküldött vett részt 55 hitközségből. A hitközségi alapon összehozott politikai párt programjának kimondott része a zsidók egyenjogúsításának (?) követelése az életben nemcsak papíron; azután a közigazgatás demokratikus (!) alapon való fejlesztése, továbbá a teljes kiengesztelődés politikája. Tehát nekik szabad *hitközségi* alapon zsidó politikai pártot csinálni, de sok liberális keresztény ember is megütközik azon, hogy mi *keresztény* alapon hirdetjük a szocialis eszmét!

— **Veszkeszenek a nagy és a kisorosok.** A „Nauka” (kisoros) és a „Ruszkaja Zemla” (nagyoros) helybeli lapok nagyon hajba kaptak és sem a kormányzó nyilatkozata nem elégíti ki a Naukát, sem Volosinnak a Nauka szellemében tett erőles kijelentései nem tetszenek a Ruszkaja Zemla kapacainak vagyis nagyoros propagandistáinak Volosin megmondja Brejcha kormányzóznak is, hogyha a nyelvi harcba való bele nem avatkozás

A cikkek és nyilatkozatok mindenütt nagy feltűnést okoztak.

— **Tüz.** Régen nem fordult elő városunkban tüzeset. A gyújtogatók és a gondatlanok — ugyáltszik — kipusztultak abban a pillanatban, amikor a biztosítási össegeket kezdtek jóval túlhaladni az építkezési és egyéb költségeket. Amely ház manapság kigyullad, arról bizonyos, hogy

„nem a gazda gyújtotta fel”. A becsületes tüzesetek egy ilyen tipikus példája a róm. kath. fiúiskolának f. hó 11-én este való kigyulladása, amely — padlástűzről lévén szó — könnyen igen végzetessé is válhatott volna. Az itt támadt tűz vagy kéménytűzből vagy pedig rövidzárlatból keletkezhetett, mert a kémény közelében is lévő gerendázat kezdett égni, amely egyuttal villany és az ott székelő katonaság részére telefondrótot is vezetett. A kár több ezer korona. Még nem tudni, hogy ki fogja fizetni.

— **Legujabb.** Az elbocsátott tisztviselők áprilistól megkapják fizetésük 60%-át.

— **Verekedtek a legények,** már mint a nevicke farsangoló fiúk február havának 9-én. Dudik Mihály a fejére kapott egy karóval, Dankó Józsefet késsel szúrták össze súlyosan és még tízenegyen ejtettek kisebb-nagyobb sebet. A veredőkötők részegek voltak, de úgy látszik, nem holtrészek, mert büntudatukban és félelmükben úgy elmenekültek, hogy még ma sem jöttek vissza. Hir szerint az erdőbe vették magukat és felcsepartak — szegénylegényeknek. Dudik és Dankó az itteni közkházban vannak.

— **Nyilvános nyugtázás.** A keresztény ifjuságnak f. é. febr. hó 1-én a Siketnéma intézet helyiségében a keresztény népkönyha javára tartott mulatságán felülfizettek: Tomcsányi Béla 100 K, Kossán Viktor 55 K, Aczél Arnold, Balogh Manó, özv. Péter Péterné, Fűrési Manó 50—50 K, Szántó Mihály 30 K, Kron Géza 23 K, Kurucz Mihály, Szikvizgyár 20—20 K, Melega Sándor 18 K, Lörinczy István, Puschaer János, özv. Lévy Mórné, Schullman Jakab Ackerman Igmácz 15—15 K, dr. Szilágyi N., Hámos Aladár, Hámos Lipót 12—12 K, Spisák Bözsike, Kohut József, Vaskó István, Haluska Andrásné 10—10 K, Földesi Gyula 6 K, Kajú Bertalan, dr. Szabó N., Szirmay György, Sándor Erzsébet, Sztromovics Berta, Kozár János, Ráthi Istvánné, Czalki József, Péter Dénes, Rádi János, Ringer Gyula, Sipos Béla, Keszler János, Kessler Béla, Hajdu Miklós, Paskovics Béla, Váradai János, Rádi József, Szolyánszki Anna, N. N., Harmath Ödönné, Vilcesk Erzsike, Orosz N., Landa Zoltán, Markó Bertalan, Tamás Endre, Kállay Mihály, Kubovcsik Andor, Csányi Mihály, Magyar Bálint, Horny Oszkár, Galambos András, Holodnyák N., 5—5 K, Krályik Sándor 3 K, Sághy István, Tirpák József 2—2 K.

NYILT-TÉR*)

Nyilatkozat.

A Közlönyben megjelent személyemet támadó nagyon is átlátszó tendenciájú közleményeket rozskakaratu hazugságoknak minősítem, azonban önértémet tiltja, hogy a Közlöny illusztris felelős szerkesztőjével nyílt polemikába bocsátkozzam. De hogy a jövőben kereskedői reputációmra a szenciációt és talán mást is hajbászó riporterektől megóvjam a Közlöny ellen jövi képviselőm által a sajtóport megindítottam.

Hillmann József.

*) E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

H. M.-né. Igen. Az Ön által helyesen és tisztán észrevelt kátyuban ismét megakadt az idegenek kivételére hivatott tolmácsolás, kárpótlás azonban megindult a bevándorlás, illetve az idegenek behozatala is: Göndör Krausz Ferenc Nánán rituális Embere diadalmasan bejött a határon.

Pekártisztelő. Ha a téma és a szituáció azonosága az erdészet első ismertető jege, akkor Ön, aki a Zrínyiázt versből prózába dolgozta át és a mi egész folyamán Zrínyi helyett következetesen Goldfinger mond, joggal állíthatja, hogy eredeti alkotott.

H. A. A sajtótörvény szerint csak helyreigazító közlemények leadása kötelező. Már pedig a beküldött írás egészen más természetű, egyáltalán nem azzal foglalkozik, hogy helyre gáztör, mert egy szót sem ír arról: mi volt hát, amit másképp írtunk. Bármilyen tisztelőlegényik is a beküldő személye és szándéka iránt, ilyen alakban nem fogjuk a levelet leadni és biztosítjuk róla, hogy a sajtótörvényre jótalanul hivatkozott.

Szerkesztő: GAAR ÖDÖN.

Álló tölgyfa eladása tővön.

Az ungvári ref. egyházközség közhírré teszi, hogy a *radványi határban* az ugynevezett „Cserjés” dűlőben lévő *tölgyfát*

folyó hó 17-én délelőtt 8 órakor

kezdődő szóbeli árverésen a helyszínen egyenként vagy kisebb csoportokban készpénzfizetés mellett eladja.

Tájékoztásul közli, hogy az árverés helye a *radványi kőbányatelep* közvetlen szomszédságában van.

Egy egész jókarban lévő

finomabb, függönyös GYERMEK-KOCSI, valamint egy emeletes hordozható TYUKKETREC eladó.

CIM A KIADÓHIVATALBAN.

ELADÓ 3x3.50 m. világoszöld jókarban lévő valódi SZMIRNASZŐNYEG

M E G T E K I N T H E T Ő

Boross Zsigmond sportüzletében.

Čislo 12/1920. exek.

Licitacionálný oznam.

Dolupodpisany sudcovský vykonatel v mysle § 102 náh. č. LX. z r. 1881. stýmto naverejnost dáva, že následkom výroku okresného súdu v Sobránci číslo 1919 Pk. 620/5 v prospech exekventa Juraja Gomboš zastúpeného skrze pravotára Dr. Eugena Maxim proti exekvovanému pre 92 kor. a pris. dňa 23 augusta 1919 exekvovanému a na 1200 kor. šacovane následovne hnutelnosti asiče. 1 jalovica na verejnej licitácii sa bude odpredávať.

Termin na túto licitáciu následkom výroku okresného súdu v Sobránci číslo 1919 Pk. 620/5 vo výške 92 kor. isting, a 119 kor. 90 hal. poteraz súdobne ustálených útrat **dňa 28 februára roku 1920 pred obedom** na hodinu 9 sa vypisuje, nakeďy kupif namyšľujúci stým poznamenám sa povolávajú, že v mysle § 107 a 108 z č. LX. z r. 1881 hornemovanému hnutelnosti len za hotové peniaze a najviac slubujúcem v páde potreby aj za nižšiu odhodnu cenu sa budú odpredávať.

Nakolko odpredaf sa majúce hnutelnosti aj druhi za pofažne superexekvovani a na tieto uspokojúce práve právo by si boli zadovážili, táto licitácia v mysle § 120 z č. LX. z roku 1881. aj v prospech tých sa nariadi.

V Sobránci dňa 9 februára roku 1920.

(Neznamy podpis)
sudcanský vykonateľ.

Čislo 77/1919. exek.

Licitacionálný oznam.

Dolupodpisany sudcovský vykonatel v mysle § 102 náh. č. LX. z r. 1881 stýmto na verejnost dáva, že následkom výroku okresného súdu v Sobránci číslo 1919 Pk. 278/5. v prospech exekventa Paulovej Kopik zastúpeného skrze pravotára Dr. Eugena Maxim pre 117 kor. a pris. dňa 12 mája 1919. exekvovanému a na 700 kor. šacovane následovne hnutelnosti a sice: jedná jalovica na verejnej licitácii sa bude odpredávať.

Termin na túto licitáciu následkom výroku okresného súdu v Sobránci číslo Pk. 278/1919 vo výške 117 kor. isting, a 16 kor. poteraz súdobne ustálených útrat **dňa 18 februára roku 1920 po obedu** na hodinu 3. sa vypisuje, nakeďy kupif zamyšľajúci stým poznamenám sa povolávajú, že v mysle § 107 a 108 z č. LX. z r. 1881. hornemovanému hnutelnosti len za hotové peniaze a najviac slubujúcem v páde potreby aj za nižšiu odhodnu cenu sa budú odpredávať.

Nakolko odpredaf sa majúce hnutelnosti aj druhi za pofažne superexekvovani a na tieto uspokojúce práve právo by si boli zadovážili, táto licitácia v mysle § 120 z č. LX. z roku 1881. aj v prospech tých sa nariadi.

V Sobránci dňa 26 januára roku 1920.

(Neznamy podpis)
sudcanský vykonateľ.

MEGVÉTELRE KERESSEK EGY JÓKARBA LÉVŐ

4-6 LŐEREJŰ, SZÉNNEL VAGY FÁVAL FÜTHETŐ

gőzcséplőgép garnitúrát

Cím: Berecsényi-utca 54.